

handling, men dermed følger, at hver Gang, man faar Sagen til stykkevis Behandling, maa man have et samlet Blik over, hvad der er gjort, og hvad der staar tilbage, kort sagt et Overblik over Betydningen af det enkelte Stykke som Led af det Hele. Noget Saadant har ikke kunnet staffles til Veie; saa vidt jeg har kunnet se, ere Bilagene ikke hos Finantsudvalget, Kultusministeriet eller Justitsministeriet. Denne Sag maa derfor staa til et andet Aar. — Den høitærede Justitsminister gjør mig opmærksom paa, at der forefindes en Ukorrekthed i Endringsforslagets Affattelse eller en Uklarhed med Hensyn til Endringsforslaget Nr. 22. Det gjør der ogsaa, idet der af Ministeren er stillet et principalt og et subsidiært Forslag, hvoraf det ene angaar Anstiftelsen af en ny Gasbeholder i Bridesøjelille Straffeanstalt og det Andet Grundens Erhvervelse dertil. Der staar ved Forslaget, at det er stillet af Justitsministeren og tiltraadt af Udvalget, uden at det er angivet, hvorpaa Tiltrædelsen gaar ud. Det er det subsidiære Forslag, Udvalget har tiltraadt, idet man har ment, at selve Foranstaltningen bør udsættes, hvorimod det principale Forslag ikke er tiltraadt af Udvalget. Jeg veed ikke, om den høitærede Minister maatte finde sig foranlediget til at tage det principale Forslag tilbage; det vil jeg henstille til den høitærede Minister, kun for Afstemningens Skyld. — Paa § 26 er der for dette Affsnits Vedkommende ikke noget Endringsforslag, som giver Anledning til Bemærkning, idet jeg foreløbig heller ikke nærmere omtaler Gjengangeren under Nr. 123, der er et af de provisoriske Forslag, som efter Thingets gjentagne bestemte Udtalelse ikke kan forhandles paa Finantsloven. Paa § 27 er der af den høitærede Minister stillet 4 Endringsforslag, hvoraf de 3 ere tiltraadte af Udvalget, det fjerde ikke. Dette sidste gaar ud paa et rentefrit Laan til Nordstrøm Kommune paa Færøerne til Hjælp ved Afbetalingen af den Gjæld, Kommunen i Anledning af Opførelsen af en Embedsbolig for Distriktslægen i Vestmanhavn har paadraget sig. Naar man ikke har tiltraadt dette Forslag, er det af Hensyn til de Konsekvenser, man maa berygte at komme ind paa, hvis man gif til Vedtagelsen af et saadant Endringsforslag, idet man maa antage, at der vil komme mange flere af den Slags Forslag fra Færøernes Side. Udvalget har derfor været enigt om ikke at tiltræde Forslaget.

Scharling: Medens jeg i det Hele taget ikke finder Anledning til ved denne Behandling igen at omtale Endringsforslag, der allerede have foreligget ved 2den

Behandling, skal jeg dog tillade mig med et Par Ord at berøre det ogsaa af den ærede Ordfører omtalte Endringsforslag under Nr. 17. Det angaar en Bevilling paa 1,400 Kr., som Erstatning til Kjøbenhavns Brandforsikring til Veie af et nyt Lokale i Stedet for det til Kjøbenhavns Kriminal- og Politiret afgivne. Mindretallet har nemlig, efter de af Ministeren nu givne Oplysninger, som jo findes i Bilaget under Nr. 13, faaet det bestemte Indtryk, at denne Bevilling Snet har at gjøre med den ved den provisoriske Lov foregaaende Udvidelse af Kriminal- og Politiretten, idet Sagen er den, som oplyst i Bilaget, at et Forslag til en saadan Udvidelse af Lokalerne allerede har foreligget i 1879, altsaa længe forud for den provisoriske Lov, og at man den Gang bevilgede et mindre Beløb, nemlig 500 Kr., under Forudsætning af, at Kjøbenhavns Kommune vilde betale ligesaa Meget. Dette er ikke sket paa Grund af de da svævende Forhandlinger om Sameiesforholdet overfor Raad- og Domhuset, og naar derfor den ærede Minister nu paany stiller Forslag om dette noget større Beløb, saa kan jeg derved ikke se rettere, end at det kun er en Gjenoptagelse af et Spørgsmaal, som alt har været oppe i 1879, og som derfor ikke i Virkeligheden staar i nogen Forbindelse med den provisoriske Lov om Kriminal- og Politiretten. Mindretallet skjønner derfor ikke rettere, end at Thinget meget vel kunde vedtage dette Forslag uden derved paa noget Punkt at opgive sin Modstand mod den nævnte provisoriske Lov.

Justitsministeren (Melleman):

Jeg skal med Hensyn til det sidste Punkt om Udvidelsen af Lokalerne til Kriminal- og Politiretten væsentlig henholde mig til, hvad Mindretallets Ordfører nys har bemærket. Jeg tror, man kan sige, at det allerede ved Behandlingen i 1879 blev anerkjendt af Rigsdagen, at der var en Nødvendighed for at udvide Kriminal- og Politiretten's Lokaler, og det vilde ogsaa aldeles utvivlsomt være sket den Gang, hvis ikke denne tidsommelige og langvarige Tvist, som vi heldigvis nu have faaet Ende paa, med Kjøbenhavns Magistrat angaaende Sameiesforholdet til Raad- og Domhuset havde været til Hinder derfor. Saa længe den stod, vilde Kjøbenhavns Magistrat ikke udrede Halvdelen af de Udgifter, som krævedes af Staten for Retternes Skyld, medmindre Staten ogsaa vilde udrede Halvdelen af de Udgifter, som krævedes for Kommunens egen Skyld til dens Kontorer. Da Staten ikke vilde det Sidste, vilde Magistrat